

Budapestre vonatkozó ujságcikl

Osztályozás

343.7

Szerző:

Cím: Csöndes már az Ehmann-telep

Idő

1920

Személy

Forrás:

A Nap

Helyszám

Bp.
(Hely)

1920 XI 13
(Idő)

(Köt. v. fü.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Csöndes már az Ehmann-telep

A cinkotai nagy itce, Mátyás, az igazságos éta kiránduló helye Pestbuda lakói legjavának, akik tudják és becsülik a jó hált. A háboru alatt a katonaság a környéken mindenféle raklárakat, telepeket, barakkállások építést és a harminckettesek éppen a cinkotai nagy itcénél, az ugynevezett Ehmann-telepen építettek az ugynevezett Mondur-depotjukat. A drága készleteket megfelelő karhatalom őrizte és a cinkotaiak látszólag voltak rá, hogy nekik is van katonaságuk. Ehmann a háboru és forradalmak forgatagán keresztül nem igen esett szó az Ehmann-telepről. Csak a diktatura után kezdte ujából beszélni a telepről. Azt tervezte, hogy a hatalmas barakképületekbe a goniakókat helyezze. Erre mákun nem került a sor, mert az Ehmann-telepre beszállította magát a Babarcay osztag foglya a nemzeti hadsereg kiéle munkások önkéntes. Bevonulásaikkal új korszak köszöntött Cinkotára. Csakhamar észrevették, hogy az időjárás a n kedve az aprójószágnak, nap-nap új elűtnek az udvarokból. A k., a k., a k., csirkék sőt a sovány mázsol se kímélte meg a sora, elűntek se ra, ami a munkásokra tanyázott az Ehmann-telepen.

Tegnap aztán új nap virult a cinkotaiakra.

Estefelé csak azt veszik észre, hogy nagyszerű ruházatlan, fegyveresen, példás fegyelmenben katonák közeliednek a telep felé. A barakkok közelében a csapat rajvonalba fejlődik és körülveszi a telepet. Ottébean rosszat sejtének, fegyveres alakok lünnék a barakkok mögöl. A cinkotaiak a közelébe a katonák felé, a katonák közelébe fordülnek el. A szörzása minden tára futnak el a cinkotaiak. De még el se érik otthonukat, már sortüz gördül rájuk. Ezt az Ehmann-telep megőrszítésére küldött szolnoki hakt. Irtózatos hatása van a sortüznek. Négy ember holtan kerül el a földön, a többi hanyatthomlok fut vissza. A jázgoniakok helyezni. Erre mákun katonafunk utánuk ercednek, a barakkállást elfoglalják a munkásokkal. Rendelt osztagainak.

Megbezdődik a foglyok összeszámlálása. Háromszázan vannak mindössze, pedig az osztagnak hatszáz tagja van. Rejtély, hová tűntek? Kinn vannak valahol, kiránduláson az éjszakai. Háromszáz portyázó a pesti éjszakai, háromszáz mindure elke

szült, elszánt ember, aki nem tartozik felelősséggel senkinek. Reggel felé előfűnnek és az egész csapatot a fegyveres szolnoki katonák elvezetik.

Cinkota boldogan fellelezik, de csakhamar elérjedi a hír, hogy vagy ötvenen hiányzanak a munkásokoztag embereiből és a környéken bujkálnak. Döbbenetes félelem váltja föl az előbbi örömet, mi lesz az éjszaka, ha a réteken, berkekben bujkáló emberek a sötétben előmerészkednek életért. Halált. Ahogy délután leáldoz a nap a cinkotaiak bevonulnak házaikba, sehol nem ég egyetlen lámpa sem, az ajtókat bezárták és eltorlaszolták. Nem aludt az éjjel senki Cinkotán. De mi faj se történik. A néma, néptelen utcák a szolnoki haktak lépteitől visszhangszanak. Ez az egyetlen zaj, ami az éjszaka csöndjét megzavarja és amikor nagyokára pinkad a hajnal, Cinkotán boldogan fellelegzettek, elmúlt a liderevnyomás, nincs már küssi tartani. Az udvarok újból népezek lesznek baromfiaktól és aki pénzrel bírja beállít már sovány malapot, hadd legyen, ha nem is karikosznya, a fél vézére díszítog.